

TOVERITAR

This issue of the Toveritar contains no articles such as require an affirmed translation according to Act of Oct. 15th, 1917.

No. 19

10,251

Tiistaina, Toukokuun 10 p.—Tuesday, May 10th

1921—Yhdestoista Vuosik.

Taas on kevät. Kaikkialla murtuu talven kahleet, väistyy hanki, väistyy halla, saavat päivät lämpöiset; kaikkialla virttä soittaa luonnon voimat mahtavat. Vanha väistyy, uusi voittaa, kaikki uutta uhkuvat.

Mutta eikö toisenlainen nyt kuin ennen kevät tää? Luonnon voimako se vainen yksinään nyt rynnistää, sekö yksinensä melun liikkeen moisen aikaan saa, rynnistelyn, ponnistelun? — Eipäs — orjat — katsokaa!

Katsokaa, kuin riehuu loukko, kuulkaa kuinka tuskalee, näkkää kuinka orjajoukko luonnon kanssa kilpailee; näkkää kuinka kahleittansa rajuna se ravistaa, niinkuin luonto voimallansa kevättänsä valmistaa.

— — —

Nyt on kevät... kukka puhkee, vilja maasta kohouu, nousee suuri sato uhkee — sato orjan — orjan puu, joka verho varjokkaita

LUOMISEN AIKA WM. LAHTINEN

seutujakin loistollaan; niitä joilla tie on kaita muistelee se tuoksullaan.

Niin se nousee orjan sato, siemen itää totuuden, sit' ei syksyn tullen kato kaada alle hankien. Kurjuuttansa kärsivälle tiedon lähde onpi se: orja tuntee miks'ei hälle kevään kukat tuoksuile.

Nousee orjat jättivoimin kautta koko suuren maan luonnon tavoin töin ja toimin talven valtaa murtamaan, talven valtaa, joka murhaa elämän ja kauneuden, valtaa, jonka tähden turhaa toivehet on orjien.

Eipä murroskausi taukoo vaikka kesä koittaakin, vaikka valo sulut aukoo, pimeyden voittaakin. Vielä seisoo vankka valta panssarissaan uhmassaan; sitä orjat kaikkialta rientävät ja murtamaan.

Eespäin, eespäin! — aallot pauhaa, ihmiameri lainehtii.

Murtamahan vanhaa rauhaa orjalauma liikehtii. Eespäin, eespäin kaikki, kohti uutta suurta elämää! Ken ei joukkoon tulla tohdi hurjan laineen alle jää.

Takaa melske, eestä humu, kaikkialla kuohunna, väistyy sanikka sorron sumu, kahle kylmä katkeaa. Niinkuin kevään vilkas puro rientää eespäin kuohuen, orjajoukko jäykkä, juro, rientää helmaan vapauden.

Kumouksen valtalaluun kaikkialla yhdyttään. Universumin aikataluun viime luvut piirretään. Mutta yhä aalto pauhaa, yhä myrsky myllertää; kohti pyhää sekä rauhaa sillä, näät, on määränpää.

Riennä ajan hurjan pauhuun, missä viivyt, ystävä,

eorruikko jo grotten sauhuun, syrjähän nyt käytkö sä? Pelkäätkö sä ajan hurjan voimakkaita aaltoja, sorron armeijan tuon kurjen verisiä iskuja?

Katso kansain elinjuurta — joukkoasi, juhliava kevään kansaa nuorta, suurta vapauttaan vaativaa, se ei pelkää, se ei säiky, se vaan juhlii riemuissaan: ajan aallot eivät läiky sille turmaa uhmassaan.

Se vaan juhlii,* vaikka sillä tuhat tuskaa rinnassaan on ja näkkää ympärillä, puutteen sumut peittää maan. Se vaan juhlii, käyden työhön voiton varmoin katannoin, ukkosena ryntää yöhön soihutuineen ja salamoin.

Siis läy kevään luomistyöhön maata, kansa kaunistaan, soitto nostamahan yöhön, yöstä päivä nostamaan, luomaan kevät itsellesi, joukollesi raatajan, siskoillesi, veljillesi, luomaan rauha maailman!

VANHA JA UUSI KOULU

Kirj. Alice Wallenius.

"Emme tarvitse teidän almuja, ohjeita tai apua. Halveksimme teidän kasvatustapanne ja traditioenne."

Vallankumouksen on murkattava niin paljon vanhaa ja kulunutta, seläistä, joka on aikansa yli elänyt, joka on kehityksen esteenä. Vallankumouksen on myös kyettävä murskaamaan vanha koulu ja luomaan uusi kasvatustapa sen sijalle. Sillä koulun on vastattava sitä uutta yhteiskuntamuotoa, joka luodaan vallankumouksen kautta. Kysymys ei ole mistään uudistuksista. Jokainen, joka on työskennellyt koulun alalla, tietää, etteivät mitkään pienet parannukset auta, ei pienet eikä suuret. Uutta viiniä ei voi säilyttää vanhoissa leileissä. Ja vallankumouksen luoma uusi henki vaatii uusia ilmenemismuotoja kasvatuksenkin alalla.

Meidän on oltava selvillä seuraavista seikoista. Ensinnäkin siitä, että koululaitos on uusittava niin pian kuin suinkin mahdollista työväen päästyä valtaan. Työläisvallankumouksen on kuitenkin luonnollisesti lujitettava valtaansa ja pantava tuotanto käyntiin. Mutta uuden hallituksen ensimmäiseksi tehtäväksi tulee sen jälkeen kansankasvatuksen järjestäminen uudessa työläisyhteiskunnassa.

Toiseksi on uusi kasvatustapa järjestettävä niin, että sille jo alusta läh-

tien annetaan oikea suunta. Jos koulun annetaan jatkaa vanhaa luterilaisuutta samaan tulokseen kuin esim. Saksassa, jossa koulunurista kasvatetaan taantumuksen paras tuki. Opettajakunta voi myös saboteerata uuden hallituksen toimenpiteitä ja sen vahingoksi laiminlyödä koko koulutyön. Työläisten on siis kasvatukseenkin sovellettava Marxin sana: "työväenluokan vapautuksen on tapahduttava sen oman voiman avulla." Työläisten on itse järjestettävä uuden yhteiskunnan opetusolot. Kasvatukselle on annettava sellainen suunta, ettei se vahingoita vallankumousta, vaan päinvastoin vaikuttaa sen eduksi. Kasvatuksen on alussa tietenkin oltava kokeellista laatua. Joskaan se ei täyttääi kaikkia toivottuja tuloksia, on se jokatapauksessa vallankumouksen luomishengen läpikäynnä ja vastaa tulevan kehityksen vaatimuksia.

Emme ryhty tässä laatimaan mitään suuntaviivoja tulevaisuutta ja sosialistisen yhteiskunnan koulua varten, sillä se työ on hedelmätöntä. Sellaisia haaveellisia ohjelunoksia on jo entuudestaan enemmän kuin tarpeeksi. Tulevaisuus pitää kyllä huolen itsestään. Meidän on yksinomaan ajateltava omaa aikaamme ja niitä tehtäviä, joita se asettaa meille. Meidän on kyettävä ratkaisemaan nämä tehtävät niin, että meidän jälkeläisemme saavat vahvan perustuksen omaa rakennustaan varten.

Ajatelkaamme joutuvamme sellaiseen tilanteeseen, jossa meidän on omakohtaisesti järjestettävä koko koululaitos. Meitä vaaditaan ratkaisemaan seuraavat kysymykset:

Voidaanko vanhan koulun järjestysmuodot osittain säilyttää, vai ovatko aivan uudet välttämättömiä? Saavatko vanhat opettajat toimia uuden koulun puitteissa?

Mistä saadaan uusia opettajia?

Kuinka on uusi koulu alusta alkaen järjestettävä?

Jos ensinnäkin ajattelemmme järjestysmuotoja, on itsestään selvää, ettemme voi säilyttää vanhaa jakoa kansakoulu ja korkeammat koulut. Kapitalistinen kasvatustapa antaa joukolle niin vähän sivistystä kuin mahdollista — juuri niin paljon kuin se tarvitsee voidakseen palvella kapitalismia. Korkeampaa sivistystä saavat vain ne, joilla on rahoja. Meille ei riitä porvarillisten radikaalien vaatimus, että kansakouluista on tehtävä pohjakoulu. Kaikkialla näyttää tosin olevan sama oikeus ja sama mahdollisuus kehittää itseään, mutta todellisuudessa on rahalla tässäkin suhteessa määräävä asema.

Uusi koulu on järjestettävä kokonaan toisille perusteille. Uudessa yhteiskunnassa ei ole mitään luokkajakoa, ei rikkaita, eikä köyhiä. Kaikki ovat saman yhteiskunnan työtehtäviä jäseniä ja kaikilla on siis sama oikeus kehittää itseään. Saadakseen kasvatuksen järkipäisemmäksi on yh-

teiskunnan otettava huolehtia lastenkasvatuksesta. Tämän tekee mahdolliseksi myös se seikka, että uudessa yhteiskunnassa on taloudenpito järjestetty teisenlaisella kannalla. Naisten työaika on vähennetty. Vain ne naiset, jotka erikoisesti haluavat ja seipivät lapsia kasvattamaan, saavat antautua tilalle toisen tehdessä jokin muuta hyötyä yhteiskunnalle. Fikkulapsitkin joutuvat siis yhteiskunnan hoivattavaksi. Tämä kuuluu kuitenkin enemmän lastenhoidon kuin kasvatuksen alalle, minkävuoksi emme tahdo tässä lähemmin syventyä alle kolmen vuotiaiden lasten kasvatukseen. Jätämme heidät lastenseisimensä ja kotiensä rauhaan.

3 ja 6—7 ikäisiä lapsia varten perustetaan lastentarhoja (kinderkärten) ja 7—14 vuotiaat pannaan varsinaisiin pohjakouluihin, joita voidaan kutsua pohjakouluiksi, alkeiskouluiksi tai kotikouluiksi, jos niin tahtotaan. 15 tai 16 ikävuodesta lähtien alkavat ammatti- ja korkeakouluopinnot.

Lastentarhojen tehtävänä on lasten harjoitus ja jalostaminen, luku- ja kirjoitustaidon opetus ynnä laskennan alkeet. Lapset opetetaan yleensä tutustumaan toisiinsa ja ympäröivään maailmaan.

Kotikouluista saavat lapset sellaisen yleissivistysmäärän, jotta he kykenevät suorittamaan niistä vaikkeuksia,

(Jatkoa toisella sivulla)